

z akademického světa

Akademické centrum podpory handicapovaným

Jednou z cenných aktivit Univerzity Jana Amose Komenského Praha je Akademické centrum podpory pro studenty se speciálními vzdělávacími potřebami. Služby centra jsou určeny studentům UJAK Praha se zdravotním postižením a zdravotním nebo sociálním znevýhodněním.

„Akademické poradenské centrum funguje na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha již od roku 2005 a v současné době využívá služeb centra na 150 studentů,“ říká vedoucí centra Jarmila Klugerová.

Služby centra zahrnují pedagogicko-psychologické poradenství, sociálně-právní poradenství, studijní a profesní poradenství, ale i zprostředkování služeb osobní asistence, zprostředkování logopedické péče, zajištění tlumočení do znakového jazyka a artikulačního tlumočení. Studentům je dále nabízena podpora při adaptaci na vysokoškolské studium, při komunikaci s vyučujícími při zajišťování úpravy podmínek studia. Všechny tyto služby jsou určené nejen studentům UJAK Praha, ale i zájemcům se speciálními vzdělávacími potřebami, kteří o studiu teprve uvažují.

Nejčastěji řešenými problémy jsou úprava podmínek výuky a uzpůsobení podmínek vykonání zkoušek, dále také zajištění individuálního studijního plánu, individuálního psychologického poradenství a kariérového poradenství. V rámci činnosti centra probíhají také odborné vzdělávací akce nejen pro studenty se speciálními vzdělávacími potřebami. V předcházejících letech byly organizovány velmi úspěšné semináře zaměřené na problematiku závislostního chování, vzdělávání mimořádně nadaných žáků, integrace a inkluze.

Problémy se splácením dluhů

V České republice dále mírně vzrostl počet lidí, kteří nejsou schopni plnit své finanční závazky. Problémům se splácením dluhů ke konci března čelilo 7,97 procenta dospělých, zatímco loni v prosinci to bylo 7,68 procenta. Vyplyvá to z aktuálních statistik sdružení Solus. Nárůst počtu lidí, kteří se opožďují s úhradou splatných závazků, je ale podle sdružení nejpomalejší v jeho historii. Počet osob, které čelí neschopnosti řádně plnit své smluvní závazky, vzrostl v devíti krajích. Nejvyšší růst zaznamenal Liberecký kraj, kde přibýlo přes 800 nových osob se záznamem závazku po splatnosti. Snížení počtu lidí v prodlení s úhradou závazků zaznamenaly pouze Pardubický kraj a Kraj Vysočina. Nejvíce potíží s úhradou svých závazků mají obyvatelé Ústeckého kraje, kde čelí potížím 14,3 % obyvatel starších 18 let.

Stagnace na trhu pojišťovnictví

Český pojištný trh pokračuje letos v poklesu. Pojišťovny vybraly v prvním čtvrtletí na pojistném 30,2 miliardy korun, což je v meziročním srovnání pokles o 0,8 procenta. Počátkem května o tom informovala Česká asociace pojišťoven (ČAP), která sdružuje pojišťovny s 98procentním podílem na trhu. Český pojištný trh po mnoha letech růstu klesl v roce 2011, a to o 0,3 procenta.

Životní pojištění do konce března stoupl o 1,9 procenta, neživotní kleslo o 2,4 procenta. Pokles objemu předepsaného pojistného způsobil podle asociace zejména propad jednorázově placeného životního pojištění o téměř tři miliardy korun meziročně a přetrvávající pokles cen pojištění vozidel. Vzrostl naopak zájem o pojistnou ochranu životních rizik.

sloupek

Co s nadbytkem vzdělání?

Mladý inteligentní student ČVUT nebo „matfyzu“ jednoho dne zjistí, jak směšně malé jsou platy v technických oborech. Rozhodne se, že si přibere ještě studium ekonomie nebo financí. Vždyť každý ví, že nejvyšší platy jsou v bankovníctví.

Čas běží a absolvent se dvěma tituly zjistí, že banky zrovna nepřijímají. Rozhodne se tedy pro doktorát. „Až budu PhD., budu se o mě přetahovat.“

Jenže z doktoranda je doktor a stále žádné známky přehnaného zájmu ze strany potenciálních zaměstnavatelů. Na každé volné místo připadá deset podobných zájemců: titul před jménem i za jménem, třicítka na krku a přitom žádná praxe, která by stála za zmínku. Desítky akademických „paperů“, které dotyčný publikoval obvykle jako spoluautor někoho významnějšího, kdo potřeboval asistenta. Jenomže ani jedna vskutku zásadní myšlenka. Žádný přelomový objev, který by zažehl hvězdnou kariéru, ať už v akademické sféře nebo v bankovníctví či na kapitálových trzích.

A tak život plyne dál od stáže ke stáži, od stipendia ke stipendiu. Z doktoranda se stal postdoktorand a stále žádné profesní ukotvení, očekávaný mohutný zájem zaměstnavatelů se odkládá na neurčito. Mezitím věčný student mohl cestovat, poznal prostředí zahraničních univerzit, viděl zevnitř banky na Wall Street a v londýnské City. Viděl „kravaťáky“, kteří mají to štěstí tam pracovat, a myslil si cosi o hlupácích s nepřiměřeně velkým štěstím.

Nakonec se naplní staré známé „kdo nic neumí, ten to učí“ a z věčného studenta je učitel. Případně „kdo neumí učit, ten to řídí“, což znamená kariéru úředníka v komisi, která má na starost regulaci bank nebo burz. Doživotní zaměstnání a životní jistoty zaručeny; doživotní frustrace z nenaplněných ambicí rovněž.

Samozřejmě, že ne všichni držitelé doktorátů z financí či ekonomie skončí podobně smutným způsobem. Ale mnozí ano. Samozřejmě, že vzdělání má hodnotu. Ale mnozí ji nedokáží prodat. Existuje až příliš mnoho nadaných a pracovitých mladých lidí, kteří se studiem zahltili do té míry, že ztratili kontakt s realitou. Co s tím? Vyučovací předmět „Reálný život“ ukončený zápočtem a zkouškou? Ale ten my neakademici prožíváme dnes a denně. ■

Příště: Eric Best

PAVEL KOHOUT

